

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Femte Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 211. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030263924256/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Som Hæsten snorkende, naar hannem Løbskhed stikker,
Om nogen hannem slaær, hand død paa Hafved flyder,
Da hans Staalbroderskab, om Kroppen snorker skryder,
Oc icke hører op, med skriigen, rifven, støden
Før hand der fluer fra, oc Liifvit naær for Døden.

[209] Naar nogen samme Fugl, der lefvende beklemmer,
Oc paa ham binder Staal, hans Brødre det fornemmer,
I hundred flocke-tal omkring ham sig begifve,
Hans Fedr' aflucke de det Staal af ham at rifve:
Formaae de icke det, de sluide ham til døde,
Oc paa den samme plats, der sielden mere møde.
I mørke taaged Luft, er hand allene fremme,
Naar Vinteren er haard men ellers sidder llemme.

End du bryst-spragled Lom (c) snart liig' en Aale-krage,
Skal vore *Muse* dig ej med i dantzen tage?

Du skruger, Lommer højt, ej bedre kandst du siunge,
Thi du est Lemme-hest, afskaaren er din Tunge;
Du been-bag-bunden est, om du paa Landet falder,
Du neppe kommer op, men faær en stacked alder,
Thi gjør du reden din, paa Tuen ud med Vande,
At du dig velte kaud i Vand af Vand paa Lande.
To Æg, to Unger smaa, du fostrer under Vinge,
Thi er din Skare svag, din Afkom meget ringe.

End est du tvert imod, de Magalonisk ænder (d)
(Pingvine kaldis de oc griibis let med Hænder)
Thi, naar dig bryster Food, da løbe de, ja springe:
Men naar du fløjer højt, da mangler dennem Vinge.

I det jeg nederfar, fra Suce-klæd daabre (e) fielde,

Seer jeg i Elfve-mund, imellem grønne dælde
Den Hejre med sin top (skøn Hofmands hatte-smycker):
Graf-gaasen braaged-hviid, den piile-snare Dycker:

[210] Jeg hører ofver Lydt, sin egen død at siunge
Den kriidend-hviide-Svan, med søde Franko-tunge.

I Moosen rør-betagt, mig tyckis noget lyde,
Fem ganger ud paa rad, jeg hør et Asen (f) skryde,

(c) Lomen, en
underlig Fugl.

(d) Hoos det
Megalonske
Stræde i Vest-
indien findis
Ænder steore
som Gias, som
hafver tu led-
der Lapper i
Steden for
Vinger, de
kaldis Ping-
vine-Fugle.

(e) Gemeentlig
kaldet Duare-
fjeld. Haer
dog sic navn af
en Gaard
Synden Fiel-
det som kal-
dis daabre.
(f) *Onocrotalus*
Asen-skryster,
Rordrum.